

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ ส่วนพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ การจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และ ความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุดทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ให้ความสำคัญต่อความรู้เกี่ยวกับตนเองความรู้ทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย การประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ความรู้ ทักษะด้านคณิตศาสตร์ ด้านภาษาเน้นการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ความรู้ทักษะในการประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1 – 3)

ในปัจจุบันวิทยาการด้านต่าง ๆ ในสังคมได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วตามสภาวะของการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีตามที่มนุษย์ได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมา การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ไต่ ๆ ก็ตามย่อมต้องอาศัยการศึกษาเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ การแก้ปัญหาและการนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด (กรมสามัญศึกษา. 2540 : 7) ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ

ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนหลายด้าน อาทิ องค์ประกอบด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ การเมือง การปกครอง แต่ปัจจุบันนี้นับว่าสำคัญที่สุดอยู่ที่คุณภาพของประชากร (พนม พงษ์ไพบูลย์. 2539 : 2) ซึ่งกระบวนการที่สำคัญของการพัฒนาตามแนวทางที่สังคมต้องการก็คือ กระบวนการทางการศึกษา โดยมีสถานศึกษา องค์กร ประชาชน ในชุมชนทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมกันรับผิดชอบในการจัดกระบวนการทางการศึกษาตามที่ผู้เรียนต้องการ (สมนึก นนธิจันทร์. 2542 : 65 – 66) รัฐได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาตลอดมา ดังจะเห็นได้จากแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 “การศึกษาคือกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ ปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต” (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 2 – 3) หมวด 4 มาตรา 22 “การจัดการศึกษาต้องยึดว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 17) มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 19 – 20) จากแนวคิดการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติอย่างเต็มศักยภาพ เกิดความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ (สมนึก นนธิจันทร์. 2542 : 8 – 9)

กรมสามัญศึกษาจึงกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ มีการกำหนดสายงานการบริหาร มีการทำแผนภูมิ จัดทำพรรณนางาน สายงานวิชาการ จัดกลุ่มการเรียนรู้ตามโครงสร้าง

ของหลักสูตร (กรมสามัญศึกษา. 2542 : 31) การบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นงานหลักของโรงเรียน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา เพื่อให้มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 47 จัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับดังที่ อุทัย บุญประเสริฐ (2538 : 62) ได้กล่าวไว้ว่างานสำคัญของโรงเรียนคืองานวิชาการ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้เรียนที่จะช่วยพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ทักษะ คุณธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร

ถึงแม้ว่างานวิชาการจะเป็นงานหลักของโรงเรียน แต่จากการรายงานการวิจัยของหลายท่านพบว่าผู้บริหารโรงเรียนยังให้ความสำคัญกับงานด้านวิชาการน้อย กลับไปให้ความสำคัญกับงานด้านอื่น ๆ จากผลการวิจัยของสุพกิจ กงบูรณ (2542 : บทคัดย่อ) เรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย พบว่าผู้บริหารโรงเรียนให้ความสนใจกับงานด้านธุรการ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไปมากที่สุดตามลำดับ ส่วนงานด้านวิชาการผู้บริหารให้ความสำคัญกับงานด้านวิชาการน้อยกว่างานด้านอื่น ๆ การบริหารงานด้านวิชาการจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับอยู่กับองค์ประกอบหลายประการที่สำคัญที่สุดคือผู้บริหารโรงเรียน หากผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของงานด้านวิชาการโรงเรียนจะไม่ได้มาตรฐานคุณภาพการศึกษาผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญกับงานด้านวิชาการมากกว่างานด้านอื่น ๆ เข้าใจขอบข่ายงาน ภาระหน้าที่ร่วมกับครู เป็นที่ปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับครูทุกคน บริหารงานด้านวิชาการให้บรรลุผลตามที่คาดหวังไว้ซึ่งในการบริหารงานมีประสิทธิภาพ ด้านวิชาการนั้นผู้บริหารต้องศึกษาข้อมูลเพื่อวางแผนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดกลุ่มการเรียน การจัดตารางสอน การจัดครูเข้าสอนตามตารางสอน การจัดครูสอนแทน การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานด้านวิชาการ (กรมสามัญศึกษา. 2540 : 5)

ส่วนการปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย จากการรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาปีการศึกษา 2538 พบว่าตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2539 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดหนองคาย มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในกลุ่มกลาง ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดหนองคาย มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในกลุ่มต่ำ(กรมวิชาการ. 2538 : 44 – 48) ส่วนรายงานผลตามนโยบายคุณภาพการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539) โดยกองแผน

งาน กรมสามัญศึกษา (2537 : 39) พบว่าการดำเนินการตามนโยบายคุณภาพการศึกษา ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ คุณภาพการศึกษาระหว่างสถานศึกษามีความแตกต่างกัน และจากการรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2544 พบว่าการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 3 วิชา คือวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ส่วนการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การประเมินความถนัดทางการเรียน ด้านความสามารถทางภาษา ความสามารถด้านการคิดคำนวณและความสามารถเชิงวิเคราะห์ที่มีคะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้านยังอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหนองคาย. 2544 : 12 – 13) ทั้งนี้อาจเป็นสาเหตุสำคัญจากการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

ผู้วิจัยเห็นว่า หากมีการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดหนองคาย ตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2539 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการทั้ง 6 ด้าน คือ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ เช่น การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานวิชาการ และงานส่งเสริมการศึกษาให้ดำเนินการไปตามนโยบายแผนงานและโครงการ จัดแผนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอน การนิเทศ การประชุม ดำเนินการเกี่ยวกับตารางสอน จัดครูเข้าสอน ประสานงานกับหมวดวิชา ในการจัดวางมาตรการ การควบคุมดูแล ปฏิบัติการสอนให้เต็มกำลังความสามารถ เต็มตามหลักสูตรและเต็มเวลา ร่วมกับหัวหน้าหมวดวิชา จัดครูเข้าสอนแทน วางแผนงานโครงการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานวิชาการ และประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในและภายนอกโรงเรียน การจัดกลุ่มการเรียน เช่น กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพ และกลุ่มกรงานอาชีพ การจัดตารางสอน เช่น ตารางรวม ตารางสอนรายบุคคล และตารางการใช้ห้อง การจัดครูเข้าสอนตามตารางสอน เช่น กำหนดคุณสมบัติสำหรับผู้สอนรายวิชาในแผนการสอน จัดตามความถนัดของครูผู้สอน การแก้ปัญหาการขาดแคลนครู การจัดหาบุคลากรภายนอกมาช่วยสอนในโรงเรียน จัดครูเข้าสอนแทน เช่น คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความถนัด และมีการใช้อุปกรณ์ การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการทางวิชาการ เช่น การนำสื่อไปใช้ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ผลดีสื่อขึ้นมาใช้เองตามที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดหนองคาย ได้ปฏิบัติงานด้านวิชาการภายใต้กรอบแนวคิดตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยม

ศึกษา พ.ศ. 2539 แล้ว ยังไม่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กรมสามัญศึกษา กำหนดไว้ทุกด้านได้ เนื่องจากสาเหตุหลายประการ กล่าวคือ ผู้บริหารโรงเรียนและครู – อาจารย์ ไม่เห็นความสำคัญของงานด้านวิชาการ โรงเรียนขาดความพร้อมด้านวัสดุ กำลังแรงงาน งบประมาณมีจำกัด ครู – อาจารย์ขาดความรู้ทักษะปฏิบัติงานพิเศษ มีคาบสอนมาก และสภาพทางด้านภูมิศาสตร์ของจังหวัดหนองคาย สภาพทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครองไม่เอื้ออำนวย ซึ่งไม่สามารถปฏิบัติงานด้านวิชาการได้ในทุกด้าน แต่ถ้าโรงเรียน มีแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการ จัดระบบปฏิบัติงาน มีการศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจังก็จะช่วยให้ ได้รับข้อมูลสารสนเทศอันจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดหนองคาย โรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดอื่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสำหรับนำไปปฏิบัติ ปรับปรุง พัฒนางาน ด้านวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไปได้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัด หนองคาย โดยใช้กรอบแนวคิดตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2539 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ 6 ด้าน คือ (กรมสามัญศึกษา. 2540 : 5)

1. การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ
2. การจัดกลุ่มการเรียนรู้
3. การจัดตารางสอน
4. การจัดครูเข้าสอนตามตารางสอน
5. การจัดครูสอนแทน
6. การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานทางวิชาการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่

โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดหนองคาย

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดหนองคาย จำแนกตามขนาดโรงเรียนทั้งโดยรวมและเป็นรายด้าน

สมมติฐานการวิจัย

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดหนองคาย ที่มีขนาดต่างกัน มีการบริหารงานต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครู – อาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2546 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,478 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 57 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2546 มีจำนวนทั้งสิ้น 306 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้อย่างเคร่งครัด และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 40)

2. ตัวแปรในวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครู – อาจารย์ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

2.1.1 โรงเรียนขนาดใหญ่

2.1.2 โรงเรียนขนาดกลาง

2.1.3 โรงเรียนขนาดเล็ก

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา

จังหวัดหนองคาย ตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2539 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 6 ด้าน คือ (กรมสามัญศึกษา. 2540 : 5)

- 2.2.1 การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ
- 2.2.2 การจัดกลุ่มการเรียนรู้
- 2.2.3 การจัดตารางสอน
- 2.2.4 การจัดครูเข้าสอนตามตารางสอน
- 2.2.5 การจัดครูสอนแทน
- 2.2.6 การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานทางวิชาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรม ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน
2. ผู้บริหาร หมายถึง ข้าราชการครูผู้ดำรงตำแหน่ง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และรักษาการในตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดหนองคาย
3. ครู – อาจารย์ หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดหนองคาย ทั้ง 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดเล็ก
4. ขนาดโรงเรียน หมายถึง การกำหนดขนาดโรงเรียนตามหลักเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งโรงเรียนและจำนวนห้องเรียนเป็น 3 ขนาด ดังนี้
 - 4.1 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 1,500 คนขึ้นไป
 - 4.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 500 – 1,499 คน
 - 4.3 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 1 – 499 คน
5. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดหนองคาย

6. เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนด้านคุณภาพและเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนด้านปริมาณของกรมสามัญศึกษา ที่นำไปใช้ประเมินมาตรฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. ใช้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดหนองคาย และจังหวัดอื่น ๆ ในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
2. ใช้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY